

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент и Европейския икономически и социален комитет за изпълнението на Директива 1997/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 г. относно защитата на потребителите по отношение на дистанционни договори

СОМ(2006) 514 окончателен

(2007/С 175/07)

На 21 септември 2006 г. Европейската комисия реши, в съответствие с член 262 от Договора за създаване на Европейската общност, да се консултира с Европейския икономически и социален комитет относно предложението горе-поставено.

Специализираната секция „Единен пазар, производство и потребление“, на която беше възложена подготовката на работата на Комитета по този въпрос, при становището си на 3 май 2007 г. Докладчик: г-н Pegado Liz.

На 436-ата си пленарна сесия, проведена на 30 и 31 май 2007 г. (заседание от 30 май 2007 г.), Европейският икономически и социален комитет прие следното становище с. 61 гласа „за“ и 4 гласа „въздържал се“.

1. Обобщение

1.1 С настоящото Съобщение относно въвеждането на Директива 1997/7/ЕО Комисията не само информира Европейския парламент, Съвета и ЕИСК за резултатите от въвеждането и прилагането на директивата, но започва и обществени консултации със заинтересованите страни, с цел да обобщи техните становища. Все пак Комисията не представя предложение за преразглеждане на директивата, докато не бъде завършен по-общият преглед на постиженията на правото на ЕС по отношение на защитата на потребителите.

1.2 Като отчита забавянето на публикуването на настоящото съобщение предвид крайните срокове, посочени в директивата, ЕИСК приветства инициативата и е съгласен с голяма част от бележките на Комисията, много от които всъщност бяха вече направени в становищата на Комитета, по-конкретно предложенията за директива относно дистанционна продажба по принцип и в частност за дистанционна продажба на финансови услуги. Комитетът е съгласен и с необходимостта разпоредбите в тази област да бъдат приведени в съответствие с други правни инструменти, въведени междуременно, в някои случаи без необходимото координиране и съвместно планиране.

1.3 Все пак ЕИСК е на мнение, че би било уместно да се направи преглед на това законодателство, успоредно с прегледа на разпоредбите относно дистанционната продажба на финансови услуги и определени аспекти на електронната търговия, и без да се чака да приключи работата по прегледа на постиженията на правото на ЕС в областта на договорите с потребителите, с цел отделните разпоредби да станат достъпни и лесно разбираеми.

1.4 За тази цел ЕИСК приканва Комисията да извърши подробен анализ на данните, получени междуременно в резултат на обществените консултации, към които следва да се добавят надеждни статистически данни относно обхвата и мащаба на дистанционните продажби на вътрешния пазар, като завърши с публично изслушване на заинтересованите страни.

1.5 Комитетът изразява съгласие с по-голямата част от предложенията на Комисията, свързани с подобряване на формулирането и структурата на директивата, но отново потвърждава

своята позиция, вече изложена в предходни становища, че обхватът на директивата не следва да бъде ограничен до отношенията между предприятията и потребителите и че би било изключително полезно този аспект да се преразгледа, с цел основните му елементи да бъдат съобразени с обхвата на разпоредбите относно електронната търговия.

1.6 ЕИСК не изразява съгласие с оценката от страна на Комисията на последствията от използването на „минималната клауза“ и не счита, че тя е причината за проблемите при въвеждането на директивата — проблеми, заслужено изведени на преден план. От друга страна, Комитетът не отхвърля възможността за предприемане, чрез регламент, на пълна хармонизация, стига да се гарантира по-висока степен на защита на потребителите.

1.7 С цел да даде своя принос за задълбочения преглед на разпоредбите за дистанционна продажба, ЕИСК представя редица конкретни препоръки, които счита, че следва да бъдат разгледани на настоящия етап на развитие на вътрешния пазар, с цел да се дадат по-големи гаранции на потребителите и да се повиши тяхното доверие, като им се осигури защита в този вид сделки, равна на защитата, от която се ползват потребителите, сключващи договори в присъствието на двете страни.

1.8 В допълнение, ЕИСК подчертава необходимостта от специално предоставяне на реална информация на договарящите страни — особено на недобре информираните потребители — и от ефективна система за санкциониране на практиките в нарушение на съществуващите правни разпоредби.

2. Обобщено съдържание на Съобщението

2.1 Със Съобщението относно въвеждането на директива 1997/7/ЕО на 20 май 1997 г. (СОМ (2006) 514 окончателен от 21 септември 2006 г.) Комисията се ангажира да докладва пред Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно въвеждане и прилагане на директивата за период от близо 10 години след публикуването ѝ, изпълнявайки по този начин изискването, посочено в член 15, параграф 4 от директивата, макар и със закъснение от около шест години.

2.2 В допълнение на установяването на проблеми при изпълнението на директивата ⁽¹⁾, възникнали главно от някои нейни „формулировки“ и от „проблеми с превода“ в отделни езикови версии, Комисията направи бележки относно „значителните различия между националните закони в резултат на използването на минималната клауза“ и потенциалната неспособност на директивата да обхване „новите технологии и търговски практики“.

2.3 Накрая, Комисията състави „въпросник“, който следваше да се изпрати обратно до 21 ноември 2006 г., с цел да осигури „обществено допитване“ до засегнатите страни, за да потвърди или да отхвърли своите констатации, и предвижда публично изслушване.

2.4 Въпреки признанието, че въведените разпоредби разкриват недостатъци в замисъла и трудности при тълкуването, които са причината за проблеми при изпълнението, Комисията не смята за „уместно“ да предлага преразглеждане на директивата, докато не бъде завършен диагностичният етап на прегледа на достиженията на правото на ЕС по отношение на защитата на потребителите и не бъде определен краен срок за това.

2.5 В процеса на изготвяне на настоящото становище, Комисията предостави 84 отговора, получени в резултат на гореупоменатото допитване и публикува работен доклад, обобщаващ голяма част от получените отговори. Комисията предлага да завърши анализа на оставащите отговори в близко бъдеще и да изготви по-подробно проучване на въздействието.

3. Основни коментари на ЕИСК по констатациите на Комисията

3.1 Общи бележки

3.1.1 ЕИСК приветства инициативата на Комисията, но не одобрява факта, че тя не е била реализирана до първоначално определената дата (м. юни 2001 г.), или поне в рамките на четиригодишния краен срок за транспониране (м. юни 2004 г.), и счита, че повечето от въпросите, повдигнати днес, биха могли да бъдат адресирани и решени още преди три години, с очевидни ползи.

3.1.2 ЕИСК би посочил, че много от въпросите, сега повдигнати в съобщението, вече са разгледани в становищата на ЕИСК, още в етапа на изготвяне на директивата.

В своето становище за Предложение за директива на Съвета относно защитата на потребителите по отношение на дистанционни договори (дистанционна продажба) ⁽²⁾, ЕИСК вече преду-

⁽¹⁾ Комисията реши умишлено да изключи от обхвата на своите наблюдения и бележки такива аспекти като „продажба по инерция“, „разплащания с карти“ и „уреждане на спорове“.

⁽²⁾ Становище на ЕИСК, публикувано в ОВ С 19/111, 25.1.1993 г., докладчик: Roberto Bonvicini.

реди за необходимостта да бъдат преразгледани някои от идеите, изложени в член 2 от директивата, и по-специално онези, които касаят договорите, обхванати от директивата и самата концепция за „потребителя“.

ЕИСК изрази и мнението, че Комисията следва да бъде по-ясна по отношение на правото на оттегляне от договор, заложено в директивата, което, по негово мнение, следва да бъде разглеждано в контекста на правото на размисъл, и не бива да бъде смесвано с или да застрашава правото на потребителя да прекрати договора, при положение, че същият не е бил изпълнен или е констатирана измама.

ЕИСК също обърна внимание на факта, че правото на оттегляне от договор в рамките на седем дни е не толкова щедро, колкото вече съществуващите права по други директиви и в действащото законодателство на някои държави-членки и посъветва Комисията да хармонизира сроковете за упражняване на това право. Призивът на ЕИСК за поясняване на разпоредбите относно правото на размисъл всъщност бе повторен в становището относно предложението за дистанционна продажба на финансови услуги ⁽³⁾.

Нещо повече, подобна критика вече бе отправена преди време в най-уважаваните специализирани академични публикации ⁽⁴⁾.

3.1.3 ЕИСК изразява своето учудване от заявената липса на информация в Комисията относно датата на влизане в сила на разпоредбите за въвеждане в отделните държави-членки ⁽⁵⁾ и макар да се твърди, че са забелязани подобни явни нарушения при въвеждането от страна на определени държави-членки, изразява учудване и от факта, че няма изнесени данни за заведени процедури за нарушение срещу тези държави-членки или за изхода от тези процедури.

3.1.4 ЕИСК също така счита, че реалният процес на участие би бил по-добре застъпен, ако съобщението бе *предшества*, а не последвано от обществени консултации, с цел да се избегнат много от бележките и констатациите на Комисията, които се основават единствено на субективни „впечатления“ или „мнения“ ⁽⁶⁾.

Комитетът също припомня доклада от 10 март 2000 г. относно рекламите на потребителите при дистанционна продажба (СОМ(2000) 127 окончателен) и препоръчва да се предприеме подобна стъпка, но този път въз основа на обективен анализ на всички отговори при обществените консултации, актуализирайки и сравнявайки данните, и по този начин да се създаде обективна основа за размисъл.

⁽³⁾ Становище на ЕИСК, публикувано в ОВ С 169/43, 16.6.1999 г., докладчик: Manuel Ataíde Ferreira.

⁽⁴⁾ По тези въпроси виж „La protection des consommateurs acheteurs a distance“, протокол от семинара, организиран от Документационния център по защита на правата на потребителите (СЕДОС), издаден от Bernd Stauder през 1999 г., в който най-важните доклади са тези на Hans Micklitz, Jules Stuyck, Peter Rott и Geraint Howells (Bruylant, 1999 г.).

⁽⁵⁾ Белгия (?), Унгария, Латвия и Литва.

⁽⁶⁾ Виж например, втора алинея на параграф 3 „тя счита, че...“ и третия параграф на същата точка „Комисията счита, че...“

3.1.5 При настоящите обстоятелства, ЕИСК подкрепя предложението на Комисията и призовава да бъде проведено публично изслушване, включващо всички заинтересовани страни, като се погрижи въпросът да не бъде изместен от по-широката дебат за достиженията на правото на ЕС по отношение на защитата на потребителите — тема, по която наскоро беше публикувано обстойно техническо проучване от около 800 страници ⁽⁷⁾, заедно със Зелената книга на Комисията ⁽⁸⁾.

3.1.6 Предвид напредъка в работата на мрежата по общата референтна рамка (ОРР) ⁽⁹⁾ до момента, ЕИСК изразява съмнение, че би било полезно и целесъобразно преразглеждането на настоящата директива да зависи от етапа на завършеност на работата и консултацията по общите достижения на правото на ЕС в областта на защита на потребителите, и от решенията, които могат да бъдат взети в крайна сметка, дори в най-новата и по-скратена версия, предложена от Комисията ⁽¹⁰⁾.

3.1.7 В допълнение ЕИСК счита, че правният характер на инструмента на Общността, който ще бъде използван при бъдещ преглед на директивата, би могъл да се преразгледа, ако се прецени, че могат да бъдат изпълнени условията, за да се гарантира, че фундаменталните промени, необходими в тази област, могат да се извършат чрез регламент, което би било по-подходящият подход ⁽¹¹⁾, запазвайки основната цел да се възстанови балансът и равенството между засегнатите страни, както се предполага, че е при търговски сделки, сключени лице в лице в търговско предприятие.

3.2 Конкретни бележки

3.2.1 Бележките на Комисията по директивата могат да бъдат разделени на два типа:

⁽⁷⁾ „Сборник на правото по отношение на защитата на потребителите в ЕО — сравнителен анализ“, проф. д-р Hans Schulte-Nolke, д-р Christian Twigg-Flesner и д-р Martin Ebers, 12 декември 2006 г., Университета в Бийлефелд (изготвен за Европейската комисия по Договор за услуги № 17.020100/04/389299: „Сборник с анотации, включващ сравнителен анализ на достиженията на правото на ЕС по отношение на защитата на потребителите“).

⁽⁸⁾ COM(2006) 744 окончателен, от 8 февруари 2007 г., по която ЕИСК вече е сформирал проучвателна група за изготвяне на становище на Комитета, с докладчик г-н Adams.

⁽⁹⁾ Необходимостта от която се поставя под въпрос от някои от най-добрите теории в последно време (виж „Необходимостта от европейски Закон за договорите — емпирични и правни перспективи“, Jan Smits, издателство „Eugora Law Publishing“, Groningen, 2005 г.).

⁽¹⁰⁾ Всъщност от 22-та правни инструмента на Общността, определени от Комисията през май 2003 г., обхватът при преразглеждането сега беше намален едва до 8 директиви.

⁽¹¹⁾ Опцията регламент би помогнала да се коригират различните ситуации, описани от Комисията, при които директивата за дистанционни продажби не е била транспонирана или е била неправилно транспонирана, например, що се отнася до член 4, параграф 2 относно принципа за добросъвестност, член 6 относно сроковете за възстановяване на суми, когато се упражнява правото на оттегляне, и ситуации, изключващи правото на оттегляне. Регламент от такова естество би могъл да обхваща по-конкретно области като дефиницията на концепции, тяхното приложение спрямо стоки и физически лица и съответните изключения, формата, съдържанието, обхвата и графика на предоставянето на информация, упражняването на и последиците от правото на оттегляне, финализирането на договора и реда за заплащане, както и принципа на лоялна търговия, който е особено важен.

а) Бележки, касаещи нейното формулиране/структура;

б) Бележки, касаещи нейното въвеждане.

A) Формулиране/структура

3.2.2 По отношение на формулирането/структурата на директивата — ЕИСК изразява съгласие с Комисията по следните въпроси:

а) някои концепции и дефиниции следва да бъдат ревизирани, с цел да се изясни тяхното значение ⁽¹²⁾;

б) графикът и правилата за предварително съобщаване на информацията следва да бъдат изяснени, с цел да се избегнат различни тълкувания;

в) съвместимостта на определени разпоредби с директивата относно неполярни търговски практики ⁽¹³⁾;

г) подобрена информация относно ценообразуването за специални услуги;

д) необходимост от по-пълно описание, класификация и определяне естеството на периода за оттегляне или период на „охлаждане“, в неговата двойна задача „техника за защита на наперението за сключване на договор, за да се осигури пълно съгласие от страна на потребителя“ и „санкциониране на неспазването на формалностите, които доставчикът следва да съблюдава, за да изпълни задълженията си за информизиране“ ⁽¹⁴⁾, с цел да се приведе в съответствие с подобни, но правно различни концепции, като правото на размисъл (или „настройка“), правото на оттегляне и правото на прекратяване;

е) също така необходима е хармонизация по отношение на срока, на начина, по който се изчислява, на последствията, в частност финансовите последствия, произтичащи от неговото прилагане (възстановяване на суми, връщане и т.н.), на реда, по който договорите се обявяват за нищожни чрез изрично или имплицитно невключване на този срок и на изключението от правилото ⁽¹⁵⁾;

⁽¹²⁾ Например, концепциите за „организирана (дистанционни) продажби“, „оператор на средства за дистанционна комуникация“, „права върху недвижима собственост“, в частност тези, които касаят „правото за ползване на недвижими имоти на базата на фиксиран период от време през годината“, „редовни разносвачи на стоки“, „транспорт“, включително наемане на кола, „специфични обстоятелства“, „дълготраен носител“ и т.н.

⁽¹³⁾ Директива 2005/29/ЕО от 11 май 2005 г., ОВ L 149, 11.6.2006 г.; Становище на ЕИСК, ОВ С 108, 30.4.2004 г.

⁽¹⁴⁾ Виж Cristine Amato: „Per un diritto europeo dei contratti con i consumatori“ (Към европейско право по отношение на договорите с потребителите), страница 329, Giuffrè, Милано 2003 г.

⁽¹⁵⁾ Трябва да се отбележи, че когато се приемаше Директива 97/7/ЕО, Съветът издаде декларация, с която призова Комисията да проучи възможността за хармонизиране на съществуващите методи за изчисление на периодите за „размисъл“ в действащите директиви за защита на потребителите.

ж) необходимостта да се преразгледа, в частност, изключването на „търгове“, като се има предвид не само, че същият израз има различни правни значения в различните преводи и националните законодателни традиции ⁽¹⁶⁾, но също така, че „търговете“, провеждани по интернет, поражда специфични проблеми, които не бяха познати по времето на изготвяне на директивата ⁽¹⁷⁾.

3.2.3 От друга страна, ЕИСК не е съгласен с Комисията относно:

- а) изключването от самото начало на финансовите услуги от единната директива за дистанционна продажба ⁽¹⁸⁾;
- б) уместността от това да се запази разграничението между директивите за „дистанционна продажба“ и „електронна търговия“, при положение че тяхното съдържание частично се припокрива и че те предлагат противоречащи си решения в редица ключови аспекти на техните разпоредби, касаещи ситуации, които са на практика идентични ⁽¹⁹⁾; основанието за това изглежда се крие във факта, че вътрешният „произход“ на правните текстове не е еднакъв или не е бил добре координиран между различните отдели.

3.2.4 ЕИСК също така препоръчва Комисията да се опита да опрости всички разпоредби във връзка с дистанционните продажби, които в момента са разпръснати в редица различни инструменти и да ги направи по-достъпни и лесно разбираеми.

Б) Въпроси, свързани с въвеждането

3.2.5 По отношение на въвеждането на директивата и предвид запознатостта на ЕИСК с опита в някои държави-членки, той би могъл да изрази съгласие и да подкрепи повечето бележки на Комисията, но счита, че трябва да се проведе по-задълбочена работа, с цел да се направи по-обстоятелствен преглед, а не да се разглеждат поединично ситуацията, в които съществува разногласие или несъвместимост по отношение на транспонирането или тълкуването на директивата във всички държави-членки.

Поради тази причина, ЕИСК настоятелно приканва Комисията, щом разгледа отговорите по въпросника, да извърши подобно проучване и да оповести резултатите от него.

⁽¹⁶⁾ Например, португалският правен термин „leilão“ няма същото значение като термините „vente aux enchères“, „auction“ и „vendita all'asta“ във френското, англо-саксонското или италианското право.

⁽¹⁷⁾ Виж важната статия на проф. Gerard Spindler от Университета Гьотинген „Интернет търговете срещу защитата на потребителите: Казусът с директивата относно дистанционната продажба“, публикувана в German Law Journal, 2005 г., том 6, бр. 3, стр. 725 и следващите.

⁽¹⁸⁾ Както е записано в становището по предложената директива, касаеща дистанционната търговия на потребителски финансови услуги (Становище на ЕИСК, публикувано в ОВ С 169/43, 16.6.1999 г.), докладчик: г-н Manuel Ataíde Ferreira. Такова беше и становището, изразено от Европейския парламент при неговите две четения.

⁽¹⁹⁾ Директива 2000/31/ЕС от 8 юни 2000 г., ОВ L 178, 17.7.2000 г.; всъщност, това бе позицията, изложена в становището по директивата, публикувано в ОВ С 169/36, 16.6.1999 г., докладчик: г-н Harald Glatz.

Следва да се добави, че Комисията все още не е предоставила статистическите данни, които да позволят да се оцени процентът на дистанционните продажби на потребители във всички трансгранични сделки или които да покажат обема на този вид икономическа дейност във връзка със сделки с потребители във всяка държава-членка. Подобна информация не може да бъде обобщена с необходимата обективност от последните данни, събрани от Евробарометър ⁽²⁰⁾; тази информация е изключително важна, за да се направи оценка на критериите за включване и да се определи дали изключенията, посочени в директивата, са уместни.

3.2.6 ЕИСК със загриженост отбелязва позицията, приета от Комисията, която, от една страна, посочва редица проблеми при транспонирането на директивата, и въпреки това, от друга страна, изразява съмнения относно нейното значение за потребителското доверие, като заявява, че тази директива няма да внесе промени и не обявява по-решителни мерки, насочени към проблемите във връзка с транспонирането.

3.2.7 Най-напред, във връзка с обхвата на Директива 1997/7/ЕО, самата Комисия признава, че изключенията, посочени в директивата, са транспонирани по различен начин в държавите-членки и че някои от тези изключения трябва да бъдат преразгледани. Поради тази причина ЕИСК призовава Комисията да предприеме по-конкретни мерки в тази област.

3.2.8 Във връзка с последиците от използването на „минималната клауза“, ЕИСК изразява несъгласие с Комисията, че всички изброени от нея ситуации произтичат от неправилното изпълнение на клаузата, посочена в член 14.

3.2.8.1 ЕИСК по-скоро счита, че повечето от реално наблюдаваните несъответствия не са следствие от неподходящото използване на минималната клауза, а по-скоро от посочени слабости в замисъла, формулировките и транспонирането/превода на директивата.

3.2.8.2 ЕИСК е на мнение, че минималната клауза, която позволява държавите-членки да надхвърлят изискванията на Общността в директивите за минимална хармонизация, в съответствие с договора, както е посочено в член 153, представлява полезен инструмент, който ще осигури високо ниво на защита на потребителите и ще помогне да се отчетат специфичните културни, социални и правни особености на всяка национална система.

3.2.8.3 Въпреки това ЕИСК предлага, в случай че действително бъде осигурена по-висока степен на защита на потребителите, определени правни области да бъдат обект на пълна хармонизация — за предпочитане под формата на регламент — като начин за постигане на уеднаквяване, и това би могло да е приложимо и към настоящата директива.

⁽²⁰⁾ Виж Специално издание на Евробарометър № 252, „Защита на потребителите на вътрешния пазар“, м. септември 2006 г., по поръчка на Генерална дирекция SANCO („Здравеопазването и защита на потребителите“) и координирано от Генерална дирекция „Комуникации“. Тези данни обаче дават известна представа за общите насоки в областта на защитата на потребителите в светлината на работата на Общността по завършването на вътрешния пазар.

В) Необхванати въпроси

3.2.9 ЕИСК счита, че има и други въпроси, които ще подлежат на преценка при преразглеждането на директивата и които не са разгледани в съобщението.

3.2.10 По-конкретно, това са:

- а) доколко е целесъобразно директивата относно дистанционна продажба на финансови услуги да се преразгледа заедно и едновременно с настоящата директива; ЕИСК желае ясно да изрази своето несъгласие с насоката на съобщението на Комисията от 6 април 2006 г. (СОМ(2006) 161 окончателен);
- б) запазване на „изключителния“ характер на използването на средства за дистанционна комуникация, вместо концепцията за „надмощие“ (член 2, параграф 1);
- в) правният характер на молбата за сключване на договор като покана за закупуване и общият характер на неговите условия и характеристики като съставни елементи на предмета на самия търговски договор;
- г) цялата система на „тежестта на доказване“, която директивата не успява да регулира или не регулира добре, като отстъпва пред общите принципи на правото на държавите-членки по отношение на договорите с потребители, освен ако те не използват механизма за обръщане на „тежестта на доказване“, заложен в член 11, параграф 3;
- д) запазване на връзките с „потребителите“ — независимо от спора дали дефиницията е правилна (в случаите, в които има несъгласие) — като единствен акцент на директивата, когато въпросът касае определен вид продажба, с определени характеристики, а не единствено получателя, както е правилно посочено в директивата относно електронната търговия;
- е) поясняване на значението на „средства за дистанционна комуникация“ и „система за предоставяне на организирани дистанционни продажби или услуги“ и необходимостта от позадълбочено проучване на основанието за запазване на този критерий и на мотивите за изключване на специалната защита за потребителите, извършващи дистанционна покупка от фирми, които използват само спорадично тези средства;
- ж) запазване на привидно неоправданото изключване на неговото приложение спрямо договори за пакетни туристически ваканции и договори за претостъпване право на ползване върху недвижим имот за определен период от време, както и за дистанционна продажба на хранителни продукти;
- з) липсата на следпродажбени услуги и търговски гаранции в списъка за предварителна информация, който се предоставя на потребителите да се преразгледа в съответствие с директивата относно гаранциите ⁽²¹⁾;
- и) разпоредбите относно правото на ползване, задължението за грижа и риск от загуба на стоката или повреда на стоката по време на периода на оттегляне и нейния транспорт, било то от предприятието до потребителя или обратно, в случай на връщане, независимо от причината (решение за оттегляне или поради факта, че стоката не отговаря на изискванията/стоката е дефектна/счупена);
- й) въпросът за езика, използван при договора, който не трябва повече да бъде „предмет на регулиране от страна на държавите-членки“ (съображение 8);
- к) дефиницията за „работен ден“ в правото на Европейската общност, която е изключително важна за хармонизираното изчисление на крайните срокове, особено в случаите, където се касае за трансгранични продажби или просто определянето на всички крайни срокове в последователни календарни дни;
- л) формата, в която се съобщава правото за оттегляне — дали да се изисква, или не доказателство за получаване на съобщението — със съответните правни последици;
- м) предотвратяване на риска от неспазване на договора или на разпоредбите, свързани с неизпълнение на договора навреме или с частично изпълнение на задължението за доставка на стоки или извършване на услуги ⁽²²⁾;
- н) запазване на изключването на стоки, изработени по спецификации на клиента;
- о) необходимостта да се разгледа по-внимателно разширяващото се явление на извършване на стопанска дейност по телефона или по мобилен телефон (мобилен търговия), включително обмислянето на въвеждане на общо (т.н. „ort-in“ режим) изискване за изрично предварително съгласие за получаване на електронни съобщения с непосредствена рекламна цел, с цел осигуряване на защита срещу нежелани оферти;

⁽²¹⁾ Директива 1999/44/ЕО от 25 май 1999 г., ОВ L 171, 7.7.1999 г.; ЕИСК вече заяви в своето становище относно предложената директива за дистанционна продажба, че на потребителите трябва да се дава информация за съществуването на гаранционни разпоредби, в частност при неизпълнение или забавяне в изпълнението на договора.

⁽²²⁾ ЕИСК вече заяви своята позиция по този въпрос в становището си по директивата относно дистанционните продажби, като предупреди Комисията за необходимостта да се препотвърдят гаранциите за финансовите интереси и предотвратяване на рискове, възникващи от неизпълнението на договора, например чрез определяне на санкции. ЕИСК също така предложи създаването на гаранционен фонд от фирмите в сектора, за да се обхванат тези ситуации.

- п) позоваването на разпоредбите, посочени в директивата относно фалшифицирането и сертифицирането на стоки и защита на авторското право и сродните му права, които са особено отслабени при дистанционна продажба;
- р) разширяване на задължението за предоставяне на информация на всички заинтересовани страни, особено на най-уязвимите групи потребители като малолетни, възрастни или хора с увреждане, както вече е посочено в директивата за нелоялни търговски практики;

- с) необходимостта да се предвидят ефективни санкции с достатъчно силен възпиращ ефект при неспазване на задълженията, включени в директивата.

3.2.11 ЕИСК е на мнение, че надлежното разглеждане на тези въпроси е от изключителна важност за постигане на целите, които се поставят с директивата, а именно гарантиране на потребителите на стоки и услуги, закупени дистанционно, на същото ниво на защита, което по право се осигурява в договори, сключени в присъствието на двете страни.

Брюксел, 30 май 2007 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Dimitris DIMITRIADIS

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Предложение за директива на Европейския парламент и Съвета за изменение на Директива 78/855/ЕИО на Съвета относно сливанията на акционерни дружества и Директива 82/891/ЕИО на Съвета относно разделянето на акционерните дружества по отношение на изискванията за доклад от независим експерт при сливане или разделяне“

COM(2007) 91 окончателен — 2007/0035 (COD)

(2007/C 175/08)

На 29 март 2007 г. Съветът реши, в съответствие с член 95 от Договора за създаване на Европейската общност, да се консултира с Европейския икономически и социален комитет относно предложението горе-поставено.

Специализирана секция „Единен пазар, производство и потребление“, на която бе възложена подготовката на работата по този въпрос, прие становището си на 3 май 2007 г. (единствен докладчик: г-жа SÁNCHEZ MIGUEL).

На 436-ата си пленарна сесия, проведена на 30 и 31 май 2007 г. (заседание на 30 май 2007 г.), Европейският икономически и социален комитет прие настоящото становище с 143 гласа „за“, 26 гласа „против“ и 12 гласа „въздържал се“.

1. Въведение

1.1 Предложението за изменение на Комисията относно законодателство, уреждащо сливането и разделянето на акционерни дружества, се вписва в рамките на плана за осъвременяване на дружественото право и подобряването на управлението на предприятията в ЕС ⁽¹⁾. В него се предвижда план за действие, който в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, завършва процес на дълбока реформа на нормативната уредба, надхвърляща обикновено изпълнение на предложенията за директиви, които стоят на дневен ред.

1.2 Освен това, в по-общ план, в приложение III към Програмата за действие за намаляване на административния товар в ЕС ⁽²⁾ се посочват десет конкретни предложения за определяне на „ускорени действия“ с цел намаляване на второстепенните изисквания без да се накърнява нивото на защита на правните норми. Целта на разглежданото предложение е именно тази, тъй

като то се ограничава до премахване на изискването за експертен доклад относно плана за сливане или за разделяне, ако „всички“ акционери се договорят за това.

1.3 Следва да се посочи като прецедент, че в член 8, параграф 4 от Директива 2005/56/ЕО относно трансграничните сливания на дружества с ограничена отговорност ⁽³⁾ се съдържа освобождаване от изискването за експертен доклад по плана за сливане, когато всички членове на дружествата са се договорили за това. В същия порядък последното изменение на Директива 77/91/ЕИО относно учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал ⁽⁴⁾ включва два нови члена 10а и 10б, по които не се изисква експертен доклад за непаричните вноски, при съвкупност от определени условия, които гарантират действителната стойност на направените вноски.

⁽¹⁾ Съобщение на Комисията до Съвета и до Европейския парламент COM(2003) 284 окончателен.

⁽²⁾ COM(2007) 23 окончателен.

⁽³⁾ ОВ L 310, 25.11.2005 г. стр. 1.

⁽⁴⁾ Директива 2006/68/СЕ — ОВ L 264, 25.9.2006 г.